

moelijk zeker te zijn van zichzelf met een van dankbaarheid bonzend hart.

‘Nou bedankt voor het advies, hoor!’

‘Tot uw dienst, meneer.’

De chef gaat weer naar zijn plaats terug, zakt neer op zijn stoel achter de schrijfmachine. Reinier kijkt hem na. Als meneer Davidson dien blik op zich voelt rusten kijkt hij den ander vriendelijk aan en zegt, zachtjes lachend:

‘Ja, zoo’n woord hé!’

Reinier lacht krampachtig terug. ‘Ja. . .’ Daarna buigt hij zich snel over zijn werk. Wanneer Reinier lang met dezen mensch omgaat zal hij sterker en beter worden. Hij heeft een voortdurend tekort aan zelfvertrouwen, een tekort dat iederen dag een tikje grooter wordt. Wanneer hij alleen is gaat het wel, want er zijn maar weinig menschen die zichzelf zoo slecht kennen als Reinier. Maar wanneer een andere geest den zijne beeroert, is hij oogenblikkelijk de minste, de hulpbehoevende.

Meneer Davidson echter stelt vertrouwen in Reinier. Hij verwacht van hem alles. Maar hij wil niet slim zijn en de meerdere. Het is dan ook de kennismaking met meneer Davidson die Reinier heeft doen besluiten de betrekking aan te nemen, iets wat dom is en belachelijk. Reeds den tweeden dag voelde hij het.

Het kantoor is een somber kantoor. Reinier voelt er zich in alsof hij in zijn eigen doodkist ligt. Het is een kamer van ongeveer zeven meter lang en twee meter breed. Er is een raam en daarvoor staat het bureau van meneer Davidson. Dat komt doordat, toen de afdeling correspondentie nog klein was, pas begon, hij er alleen werkte. Toen plaatste hij zijn tafel voor het raam en nu staat ze er nog. Daarin steekt niets bevreemdends. Meneer Davidson heeft Reinier overigens zijn plaatsje aangeboden. Uit dankbaarheid heeft Reinier dit aanbod echter niet aanvaard.

Later groeide de afdeling. Toen verscheen juffrouw Rosenthal. Zij tutoyeert meneer Davidson en is intiem met hem. Zij kent hem al veel langer. Daarom kan ze niet dulden dat hij Reinier, die toch veel later kwam dan zij, met zooveel onderscheiding behandelt. Het hindert haar, maakt haar prikkelbaar.

Des middags gaat meneer Davidson naar de Beurs. De middagen zijn voor Reinier dan ook de ergste kwelling, want zij benut ze om zich te wreken over het te veel aan intimiteit dat de chef tegenover den bleeken nieuweling betoont.

Toen hij den eersten middag met haar alleen bleef, dacht hij, dat zijn chef misschien opgehouden was en wat later kwam. Daarmee suste hij zijn onrust in slaap. Maar de volgenden dag gebeurde het weer en na een week begreep Reinier, dat hij den strijd tegen juffrouw Rosenthal moest